

Łęczyckie barwy

Oryginalne elementy stroju łęczyckiego można zobaczyć już tylko w muzeach. Jego unikatowy charakter jest wynikiem wczesnego zaniku tego stroju. Z używania męskiego zrezygnowano już przy końcu XIX w., zaś kobiecy noszony był do I wojny światowej.

Na łęczyckiej wystawie jest prezentowanych 45 rzeźb pochodzących z własnej kolekcji, która jest największą w kraju. Ich autorami są twórcy ludowi, między innymi,: I. Kamiński, St. Kopka, W. Czerwiński, W. Rysio, J. Matusiak, A. Kamiński, T. Kacalak, Z. Szczepański.

Przykłady dawnej odzieży regionalnej, jak również różne jej detale i dodatki odnaleźć można na nielicznych, niestety tylko czarno-białych fotografiach, które nie oddają oryginalnej kolorystyki strojów, a tym samym prawdziwej ich urody. Ją można dostrzec w ludowych rzeźbach, które oprócz walorów artystycznych i estetycznych mają także wartość dokumentalną. Strój ludowy poprzez swój indywidualizm, specyfikę i odrębność był bowiem nośnikiem informacji o przynależności etnicznej, pozycji społecznej oraz stanie cywilnym jego właściciela.